

DE LA LUME ADUNATEȘI NAPOI DATE!

EDIȚIE SUBSIDIARĂ A MINIREVISTEI MENORA
PUBLICAȚIE A COMUNITĂȚII EVREILOR FOCȘANI

Am primit următorul articol de la d-na profesoară Ploeanu Nina Elena ce-și desfășoară activitatea în cadrul Colegiului Tehnic "Gheorghe Asachi" din Municipiul Focșani. Vă rugăm să-l citiți cu atenție !

COPII SOLDAȚI ÎN "SECOLUL COPILULUI"

Ploeanu Nina-Elena

Colegiul Tehnic "Gheorghe Asachi", Focșani

Raportul coaliției internaționale „Stop folosirii copiilor soldați” denunță prezența așa numitor „baby soldiers” în Asia, America Latină, Orientul Mijlociu, Africa (Somalia), Burundi, Uganda, Sierra Leone, Congo, Liberia și Coasta de Fildeș. În Myanmar, 70 000 de copii fac parte din armata regulată. În Columbia „baby soldiers” sunt în număr de aproximativ 11 000 în grupurile armate aflate sub conducerea cartelurilor „domeniilor cocainei”.

În Irak, în 1997, 23 000 de minori (între 14 și 17 ani) au fost instruiți din punct de vedere militar să devină „Tinerii lui Saddam”.

Într-un discurs rostit în Consiliul de Securitate din 26 iulie 2000, Kofi Anan spunea: ” Problema copiilor și a conflictului armat sunt părți integrale ale responsabilităților esențiale ale Națiunilor Unite pentru menținerea păcii și securității internaționale, pentru progresul drepturilor omului și menținerea dezvoltării umane”¹.

Cu toate acestea un copil continuă să moară zilnic în Afganistan din cauza bombardamentelor, atentatelor sinucigașe și a luptelor agresive dintre rebelii talibani și soldații internaționali. Astfel, numai în 2009 au fost uciși 346 de copii: 131 în bombardamente, 22 în operațiunile forțelor speciale N.A.T.O. iar 128 au fost victime ale insurgenților. Războiul din Afganistan fură inocența copiilor, băieți de 7 ani sunt învățați să tragă cu arme de foc, unii sunt atât de mici încât nu pot suporta singuri reculul unei puști automate. În secolul XXI, denumit conform studiilor unor specialiști „secolul foametei” unii părinți sunt nevoiți să permită aceasta în schimbul unor mici sume de bani sau pentru hrana cea de toate zilele.

Cazurile în care se încearcă tragerea la răspundere a unora dintre cei responsabili de înrolarea și instruirea militară a minorilor sunt rare. De pildă Th. Lubanga (49 de ani), acuzat de crime de război, este judecat de la 6 ianuarie 2009 pentru înrolarea și înregimentarea de copii în vârstă de până la 15 ani în timpul războiului civil din estul Republicii Democratice Congo. Este acuzat că între septembrie 2002 și august 2003 a obligat acești copii să participe la lupta în cadrul organizației militare a grupării sale, Uniunea Patrioților Congolezi, (U.P.C.)². Reprezentanta O.N.U. Radhika Coomaraswamy declară în cadrul procesului: copiii: „Au o noțiune mai puțin dezvoltată asupra morții iar acest lucru îi determină să se teamă mai puțin în timpul luptelor. Ei consideră adesea că este vorba doar despre un joc și se aruncă fără să ezite pe front”³.

Prezentăm mai jos cazurile și mărturiile dramatice ale unor copii siliți să treacă prin calvarul de a fi fost „baby soldiers”.

¹ Liberis, Cristina , *Copiii războiului*, București, Editura Nemira, 2005, p.3

² <http://www.mediafax.ro/externe/onu-razboiul-este-perceput-drept-un-joc-de-copiii-inrolati-in-armata-video-galerie-foto-5283172/>, 7.01.2010

³ <http://www.presaonline.ro/onu-razboiul-este-perceput-drept-un-joc-de-copiii-inrolati-in-armata-video-galerie-foto-840931.html>, 8.01.2010

Qgwal din satul Cwero, luat ca sclav de război după un asalt al războinicilor „olum”, după ce a asistat la moartea părinților a fost bătut cu picioarele până a leșinat. Când s-a trezit era legat de alți 20 de copii de aceeași vârstă împreună cu care a fost inițiat în „arta” de a ucide. Capul războinicilor l-a numit un soldat adevărat după ce Qwal a lovit o copilă infirmă, care nu se putea deplasa, până când aceasta și-a dat ultima suflare sub ochii lui înspăimântați. Din fericire Qwal a reușit să fugă din tabăra militară și a ajuns într-un centru de recuperare.

Se numește Rossy și avea doar 10 ani când a fost răpită din satul ei în flăcări în care și-a văzut părinții uciși în mod cinic de criminali, al căror strigăt a devenit coșmarul nopților sale și a rămas de neuitat. A fost nevoită să-și ducă viața printre războinici, mai întâi pregătindu-le masa, iar apoi fiind promovată ca “soție a savanei”. Nu a lipsit prea mult să devină o războinică necruțătoare. Dacă nu ar fi ucis ar fi fost ea însăși ucisă, dar, din fericire, într-o noapte, după ce s-a târât printre arbuști, a reușit să scape și astăzi încearcă să-și refacă viața și să-și vindece rănilor sufletului și ale trupului. “Aș vrea să vă zic doar atât”, își încheie Rosy istorisirea, „vă rog, faceți tot ceea ce puteți pentru ca lumea să știe ceea ce se petrece cu noi copiii”⁴.

Al Kaida îi ademeneste pe copii cu o viață mai bună sau cu accesul la educație. Abdulah a fost trimis cu un coș de fructe la un comandant local care colabora cu trupele americane. Nu știa că transporta o bombă care a explodat prea devreme și l-a rănit grav pe el și pe alți 8 copii. Abdulah și-a pierdut un picior, alt copil și-a pierdut vederea iar altor doi a trebuit să li se amputeze picioarele.

Emmanuel Jal a luptat de la 5 ani ca soldat copil în Sudan. A fost salvat de Emma Mcaine, lucrător al serviciului de ajutor. Emmanuel a devenit star internațional hip-hop și activist pentru copii din zonele de război. În cuvinte și versuri își spune povestea. S-a născut într-o perioadă dificilă pentru țara sa măcinată de război. A văzut cum satul i-a fost ars din temelii iar familia i-a fost destrămată. A devenit copil al războiului în urma unei instrucții mult prea dure pentru vârsta sa din dorința de a se răzbuna. Când a înțeles adevărul a iertat dar nu a putut să uite.

Un adolescent soldat din Sierra Leone, Ishmael Beah, povestește cum a fost răpit la 12 ani de armata de rebeli care controla minele de aur din țara sa. A fost silit să ucidă și să jefuiască după ce în prealabil a fost drogat cu marijuana și cocaină amestecată cu praf de pușcă. A avut șansa să fie salvat de un reprezentant O.N.U., care l-a ajutat să înceapă o viață nouă la New York.

Achack Deng a devenit baby soldiers la o vârstă când nu știa ce este o armă adevărată (o considera cu siguranță o armă jucărie) și nici măcar nu putea să o țină prea bine în brațe deoarece a fost luat de lângă familia sa la vârsta de 6 ani de către una din milițiile care stăpâneau în sudul Sudanului.

O adolescentă din Sri Lanka povestește cum a fost luată cu forța la vârsta de 16 ani de către Tigrii Tamil cu toate că părinții săi au încercat să se opună din răspuțeri.

Despre Evelyn am aflat că la numai 14 ani a fost răpită de forțele guvernamentale din Liberia, au legat-o, au bătut-o și au violat-o chiar înainte de a o duce în tabăra militară.

Martin din Uganda, soldat la numai 12 ani, a asistat la uciderea în bătaie a doi dintre frații săi mai mici.

(CONTINUAREA ÎN NUMĂRUL VIITOR!)

În ideea că această nouă publicație vă va face o deosebită plăcere, noi cu considerația și respectul cuvenit, așteptăm din partea tuturor doritorilor noi mesaje, documente și alte dovezi și mărturii ale trecerii timpului, alături de care amprenta istoriei ființelor noastre a fremătat, fremătă și va fremăta.

(Pe adresa rondmircea@yahoo.com și pe site-ul www.focsnai.jewish.ro ne puteți contacta și vizualiza rodul muncii noastre).

AUTORUL - VĂ SALUTĂ CU STIMĂ ȘI CONSIDERAȚIE !!
LECTURĂ PLĂCUTĂ !

⁴<http://www.google.ro/#hl=ro&source=hp&q=rosy+avea+doar+10+ani>